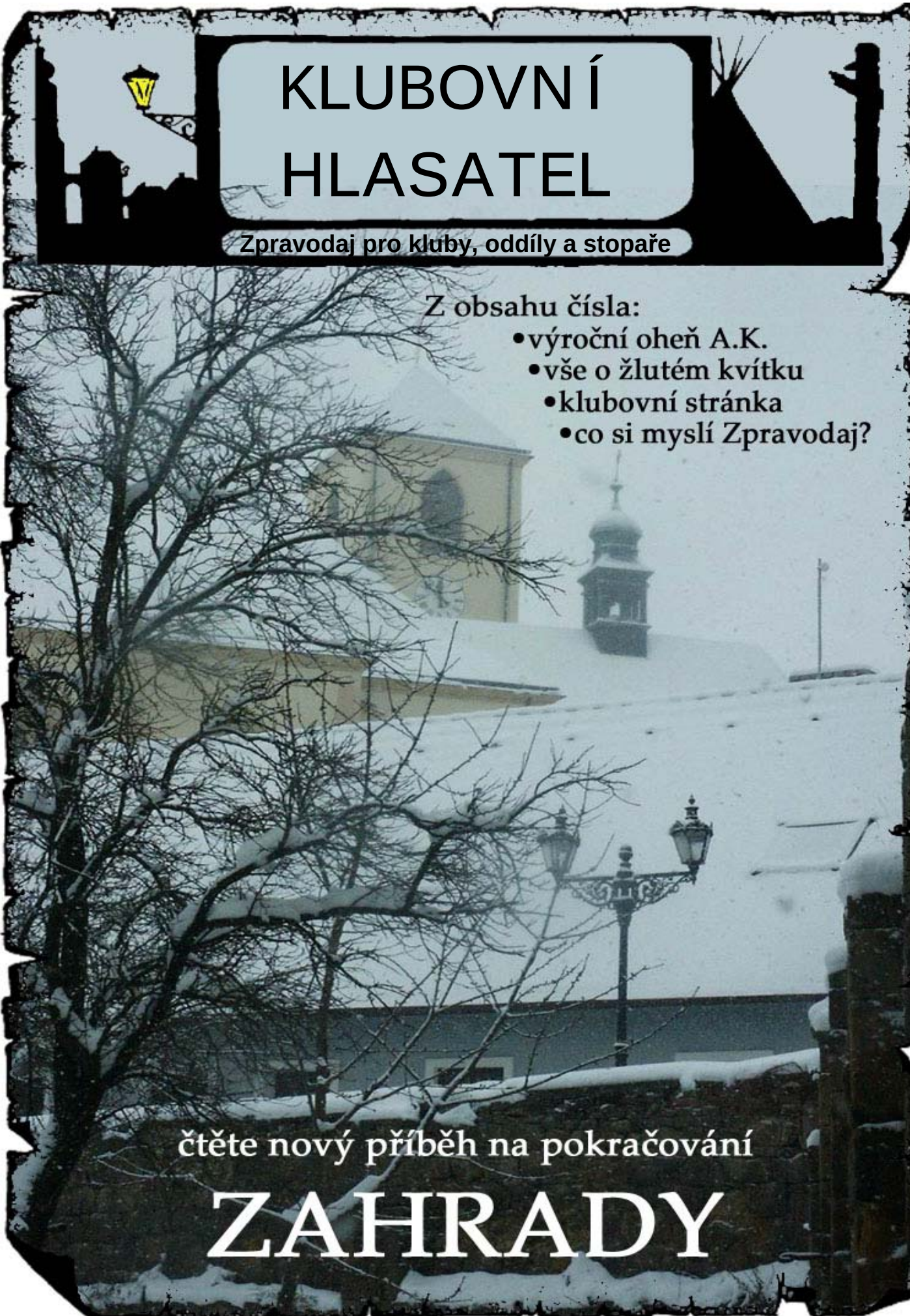

KLUBOVNÍ HLASATEL

Zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře

Z obsahu čísla:

- výroční oheň A.K.
- vše o žlutém kvítku
- klubovní stránka
- co si myslí Zpravodaj?

čtěte nový příběh na pokračování

ZAHRADY

307. KBS (I) Ontário Lovčičky

Máme klubovnu! Je u nás na dvoře. Místo výpravy jsme vyrazily do klubovny. Holky dorazily o půl třetí. Chválily klubovnu. Pak začala práce! Zametání, umývání stolů, židlí a skříně, ometání oken a stěn, poklizení a hlavně vyhazování starých, nepotřebných věcí. Povídaly jsme si u toho a všechny práce bavila. Na dveřích skříně po pradědečkovi jsme dokonce našly jeho rozvrh. Po práci jsme vyvěsily vlajku a posedaly si ke stolu. Zazpívaly jsme hymnu a pronesly naše 2 věty. Pak jsme pojídaly sušenky, zapíjely je a celé napjaté poslouchaly kazetu Záhada hlavolamu. Zatemnily jsme okna potom se teprve bály!

33. BT Stíny času Plzeň

Tak jsme se rozhodly, že uspořádáme velkou celovesniční soutěž. Dlouho jsme nemohly na nic kloudného přijít, ale pak jsme to vymyslely, tedy spíše Zuzejda to vymyslela: Uspořádáme soutěž v malování obrazů naší vesničky. Tenhle nápadík se okamžitě ujal, takže jsme se daly do výroby vývěsní tabule, kterou vystavíme v našem minikonzumu u paní Sloupné. Takto jsme totiž už několikrát povzbuzovaly naši vesnickou mládež k dobrým, lepším a nejlepším činům. Tedy, Rozstříhly jsme takou bednu, aby reklama byla opravdu velkolepá :-). Celou jsme ji natřely na červenou a do toho jsme psaly žlutým, modrým a zeleným písmem... Dílo jsme doplnily o námi pořízené výkresy našeho bydliště. Celkově to jevílo nádherný dojem, ale když jsme pročitaly napsaná pravidla, objevilo se najednou spousty nedostatků. To nám pokazilo náladu, ovšem jen do té doby, že Pája dostala nápad, abychom celou tabuli nepředělávaly, ale pouze k ní přivěsily podrobné údaje a pravidla o soutěži, které si bude moci každý odnést domů. Cítily jsme se potom jako bychom vyhrály olympiádu, když jsme nesly naši tabuly za výlohu potravin. Za propůjčení reklamní plochy jsme paní Sloupné umyly výlohu a podlahu v krámu. Všichni jsme tedy byly spokojeni a my nemohly dospát závěrečného data naší soutěжки. Chodily jsme se každý den dívat, jak nám v krabici, kam se měly dávat výkresy, pomalu přibývá papírů. Konečně! Celá sbírka se uzavřela a my nadšeně prohrabujeme hromádku papírů. Celkem dvacet jedna výkresů, tedy se zúčastnilo dvacet jedna dětí! Byl to kouzelný pocit, když jsme obcházely příbytky prvních tří výherců, abychom jim mohly předat cenu, kterou byla nová dobrodružná knížka a malý zápisník. Musím říct, že jsme tento podnik oznamkovaly červenou jedničkou a do budoucna plánujeme další podobné akce a doufáme, že budou stejně úspěšné!!!

321. KBS (I) Klub Myší díry Jezernice

Ahoj Bobří stopu!

V posledních dnech se nám velmi zadařilo. Začalo to výpravou přes okolní vesnice Podhoří a Loučku.

Cestou jsme našly zajímavý kousek kůry připomínající hlavu čápa. Pozorovaly jsme také měnící se životní prostředí kolem nás a živočichy v trávě.

Za pár dní na to k nám do Jezernice přijel tábor Antiochie mládeže od 16 let. Bylo to spíše setkání. Celých 14 dní jsme s nimi chodili na hřiště hrát různé hry. Uspořádali pro nás i ostatní táborák, divadlo a koncert. I výlet na nedaleký hrad Helfštýn pobavil mnoho lidí.

Ukázali jsme jim naši klubovnu a řekli jsme jim něco o naší klubové činnosti.

Zdraví Kopretina

306. KBS (I) Stříbrná Letka Javorník

Ahoj Bobří stopo!

Hlásí se 306. KBS Stříbrná letka se svou depeší za měsíc lovu.

Se začátkem nového školního roku jsme též začaly s naší klubovní činností. Plny elánu a chuti do klubovního života jsme se v neděli sešly a slavnostně zahájily činnost. Na programu bylo skládání talismanu, dražba, živý slovník, výklad dlouhodobých her,... Máme nové pisátko, které zavedla Pulec, Bimbo, to mám na svědomí zase já. Bora Bora i nadále zůstává, protože se nikomu nepodařilo dostat přes první úsek. Podmínkou je bobřík mrštnosti. Jako ve správném klubu, nechyběla ani svačinka ☺ Také povídání o táboře nemohlo chybět – v kronice je tábor vyličen nejméně na třicet stran! Jsme strašně rády, že jsme měly tu možnost tam být. Byly to naše nejkrásnější prožití chvíle spolu. Takže – díky vám všem.

Stará kronika je popsána a z toho důvodu jsme zakoupily nový svazek a s vervou popisujeme první stránky nového dílu. Jen nás opustila Čmelda. Z nedostatku času se nemohla účastnit schůzek. Má totiž hodně kroužků a nevyhovovalo jí dojíždění. Byla v klubu jen krátce, ale doufáme, že si i z tohoto působení odnesla něco, co by mohla někdy v životě potřebovat. Že jednou, až bude stará, nebude litovat těch společně strávených chvil s klubem. Založily jsme klub ve třech a ve stejném počtu oslavíme i svoje první výročí. Proběhne takzvané »v kruhu rodinném«, tj., že neplánujeme žádnou akci. Zajdeme se podívat do Bobří země, vykopeme »listinu úmluvy«, posedíme v klubovně,.....

Ve škole jsme si s Pulčíkem četly Bobří stopu (chodíme do stejné třídy). Ono jubilejní číslo 50. Po chvíli si nás všimli spolužáci a začali se ptát, co to čteme. Uviděli naši fotku. Strhla se menší bitka o časopis. Všichni ho chtěli vidět. Nakonec nám ho vrátili v pořádku, ale to už jsme měly pomalu strach, aby se časopisu nic nestalo. Tady je důkaz, jak je Bobří stopa oblíbená ☺

SMS - ANKETA

Ahoj klubaři, klubařky a klubařčata! ☺

Určitě jste už všichni napjatí, jak dopadla minulá sms anketa. Od tohoto čísla máme pro vás také jednu novinku, spolu s otázkou do sms ankety zařadíme i fotku s bublinou. Ale pěkně popořádku, minule jsme se vás ptali, co jste společně s klubem zažili o prázdninách. Tady jsou vaše odpovědi:

291. KBS Ostré šavle Havířov

Během léta jsme se sešli na několika schůzkách a prázdniny jsme zakončili 10 denním putovním táborem v Novohradských horách. Byl to velice náročný tábor.

224. KBS Jestřáb neodlétá Štětí

O prázdninách byl náš klub na prvním společném čundru s přespáním v lese. Bylo těžké přemluvit rodiče Natálky, ale nakonec se to povedlo. Spali jsme pod celtou, dělali ohniček, v noci pozorovali hvězdy a ráno nás budili ptáci.

324. KBS Apačové Krasovice

O prázdninách jsme s klubem hráli hry v přírodě.

315. KBS Žlutý čtyřlístek Rousínov

O prázdninách se moc nevidáme. Měli jsme dvě schůzky a dodělali jsme své razítko.

306. KBS Stříbrná letka Javorník

O prázdninách jsme absolvovaly tábor s Bobří stopou – Cesta kolem světa za 80 dní. Příští rok jedem znovu!!!

299. KBS Tři klíče pod jasnou hvězdou Praha

O prázdninách jsme sice spolu nic nepodnikli a to je kvůli mně, protože jezdím na kajaku, ale fungovala nám pošta, ve které jsme si sdělovali zážitky z prázdnin!

247. KBS Raráškové Rokycany

My jsme o prázdninách tábořili u Nových Mitrovic a vedle táborové hry Moc bohů jsme se věnovali vodáctví na kanoích a pramících na rybníku Drahota.

A tu je bodování:

306. KBS Stříbrná letka Javorník	2 b
299. KBS Tři klíče pod jasnou hvězdou Praha	2 b
315. KBS Žlutý čtyřlístek Rousínov	2 b
247. KBS Raráškové Rokycany	2 b
311. KBS Kondor Opatovice nad Labem	1 b
291. KBS Ostré šavle Havířov	1 b
324. KBS Apačové Krasovice	1 b
224. BBS Jestřáb neodlétá Štětí	1 b

Anketní otázka pro příští číslo zní:

**ODKUD ČERPÁTE INSPIRACI PRO KLUBOVNÍ ČINNOST?
Z KNIH, ČASOPISŮ? JAKÝCH? Z VLASTNÍ FANTAZIE? OD
DALŠÍCH KLUBŮ, KAMARÁDŮ?**

Napište nám a podělte se s námi a ostatními klubaři o cenné zkušenosti. ☺

Bublina

Koutek poezie

PODZIM

Léto mizí v dáli
a s ním i letní smích.
Podzim už šustí, listím
svým
a barvy víří v nich.

Jen počkej, zima
lechťá teď nás,
až jednou hnědou zem,
poryje bílý mráz.

Sněhuláci a
koulovačky naplní
život náš,
na sáních poženem se
zas.

Až nakonec jaro
zavolá,
my spacáky si vezmeme,
a u táboráku společně
zase zapějeme.

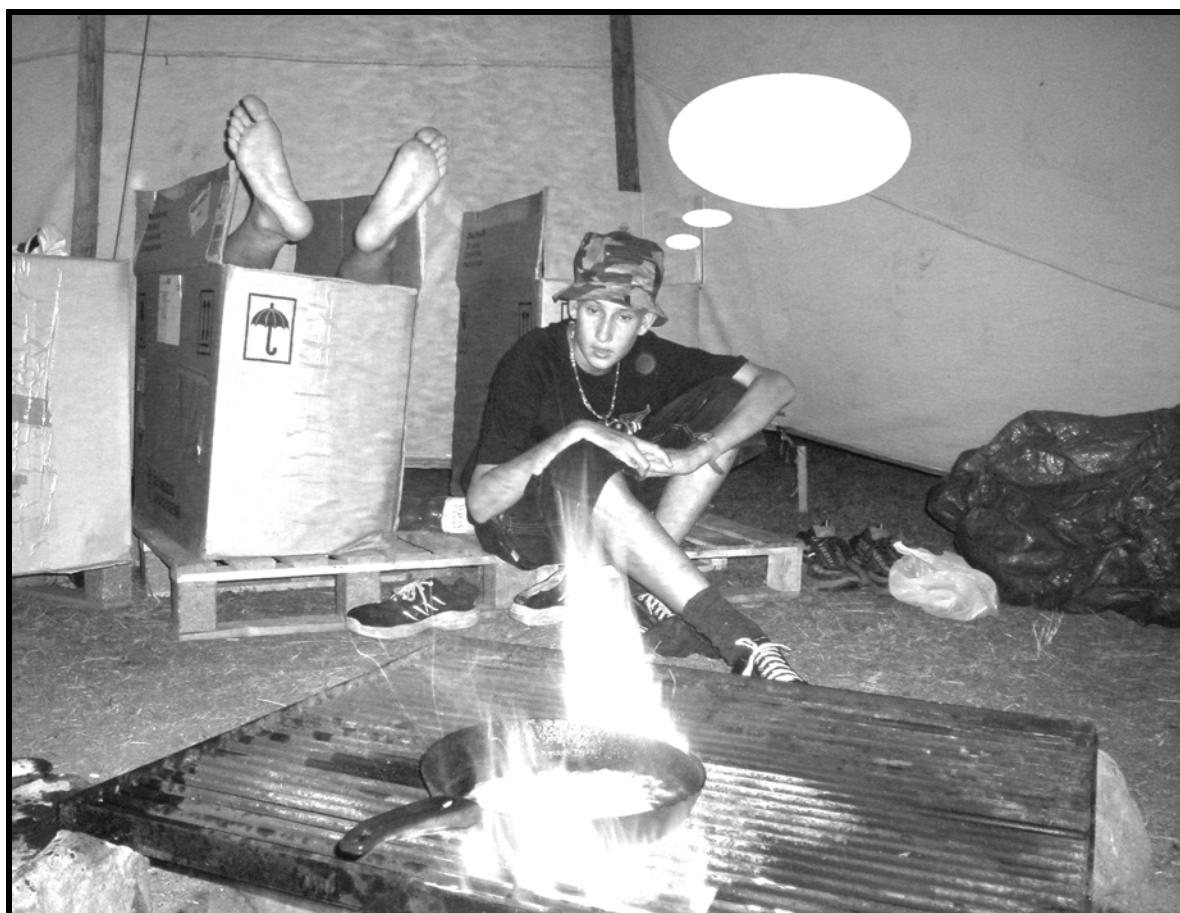
Lucík

FOTKA S BUBLINOU

A teď **novinka!** Spolu s sms anketou je tu ještě **fotka s bublinou!** Vaším „úkolem“ je doplnit text do bubliny na fotce, originálně, vtipně, výstižně ☺. Vaše odpovědi se samozřejmě budou započítávat do bodování, takže máte jedinečnou příležitost získat další body. Odpovídat na fotku s bublinou mohou i „neklubaři“, tedy jednotlivci, stopaři, i klubaři třeba každý sám za sebe. Fantazii se meze nekladou ☺.

Co si myslí Zpravodaj? ☺

Všechny odpovědi budou uveřejněné, odborná porota (redaktoři KH ☺) pak vyhodnotí tu nejvtipnější a ta navíc získá bolusový bod do bodování! ☺

Své odpovědi na sms anketu i na fotku s bublinou posílejte na číslo **777 215 830** nebo zdarma z **www.oskar.cz**

Bublina

ŽLUTÝ KVÍTEK

Určitě ho známe všichni, je to jeden ze symbolů foglarovek, stejně jako třeba list ginga, ježek v kleci nebo žlutý špendlík. Ale víte vlastně, kde se žlutý kvítek vzal a co znamená?

Asi první zmínku o něm najdete kde jinde než ve Jestřábově knížce – Stínadla se bouří. Tam se dočteme, že žlutý kvítek nosili původně všichni Vontové na památku Roberta Komoura, který nešťastně zahynul při velké bitce mezi Vonty ve stínadelských uličkách. V den jeho pohřbu zasypali Vontové jeho rakev žlutými kvítky, protože rostly všude a oni neměli peníze na kytice a věnce. Od toho dne měl žlutý kvítek připomínat Komourovu památku a věčný mír, který si slíbili. Později ho nahradil a symbolizoval právě žlutý špendlík. Taková je historie žlutého kvítku v knize, ale jak to pak bylo i ve skutečnosti?

V září 1947 se v časopise Vpřed se objevil článek „Žlutý kvítek ze Stínadel odznakem čtenářů Vpředu“ a byly založeny čtenářské odznaky žlutého kvítku.

„Ten, kdo mě nosí, odmítá jakékoli násilí, bezpráví, hrubost a nečestnost. Je naplněn dobrou vůlí pomoci každému, kdo pomoci potřebuje a touhou po míru mezi jednotlivci a celky.“

Čtenáři, kteří se hlásili k těmto zásadám, měli právě tento žlutý kvítek nosit. Později se jako odznak objevil i v časopise Junák, v oddílech, klubech i při hrách.

Existují žluté kvítky sedmi i pětিলísté. O tom sedmilístém se říká, že symbolizuje plnění sedmi zásad a ten, kdo kvítek nebo žlutý špendlík nosí, se zavazuje tyto zásady plnit:

1. *Být dobrým přítelem všech, kteří přátelství usilují, v přátelství být svorní, věrní a ohleduplní.*
2. *Nepoužívat hrubých a neslušných slov, vyvarovat se hrubých a neslušných činů, jednat vždy čestně a poctivě.*
3. *Být vždy ochotný a zdvořilý ke kamarádům i dospělým, ochotně každému poradit, pomoci, dávat mu přednost, být pozorný zejména ke starým lidem, malým dětem a maminkám s dětmi.*
4. *Být prospěšný a pracovitý, konat denně dobré činy, umět pracovat pro celek (oddíl, družinu, rodinu, spolek, organizaci, vlast).*
5. *Bojovat proti zlu, nespravedlnosti, nepřehlížet násilí, být ochráncem slabších, pranýřovat a potírat hrubce a násilníky, odhalovat nečestné jednání lidí, bojovat proti nim všude, zabraňovat jim v konání nedobrych činů, mařit jejich zlé úmysly a vymaňovat z jejich vlivu ostatní.*
6. *Umět správně využívat volný čas, pracovat v nějakém oddíle, kroužku, mít nějakého koníčka, získávat pro dobrou činnost ostatní, vyvarovat se neúčelného trávení času.*
7. *Zdržet se kouření a pití alkoholu.*

Každý, kdo tedy na klopě nosí žlutý kvítek, měl by se ze všech sil snažit žít podle těchto zásad. Potkají-li se dva nositelé, i když se vzájemně neznají, měli by být přáteli a snažit se dál šířit myšlenky žlutého kvítku mezi ostatní, aby mír, dobro a ušlechtilost zaujaly mysl všech lidí na světě...

(vybrané z časopisu Bobří stopou a katalogu Foglarovských odznaků od Ivana Vápenky)

Bublina

Reportáže z akcí

Výroční oheň adamovských klubů

Ve dnech 23. až 25. září 2005 se na sluncem prozářené louce v Rakoveckém údolí konal XIV. výroční oheň Orionu a II. výroční oheň Eridanu, světově známých klubů z Adamova :-) To jsem si přeci nemohl nechat ujít, takže Vám přináším krátkou reportáž z téhle vydařené akcičky.

Bylo-nebylo, začíná většina pohádek... Proč by tak nemohla začít i reportáž z téhle akce? Může :-)

Bylo-nebylo jedno hezké tábořiště v Rakoveckém údolí, kousek na Moravským krasem, kam se již od pátečního dopoledne začali sjíždět kamarádi a kamarádky z různých koutů republiky.

První samozřejmě dorazili kluci z pořádajících klubů (tedy až po mně), protože bylo potřeba tábořiště trochu připravit. Nejprve jsme se pustili do zábavného odrývání drnů pro budoucí ohniště a následně do stavby tee-pee. Byly připraveny dvě, ale protože počasí nám tentokrát opravdu přálo a dopřávalo nám krásné babí léto, postavili jsme jen jedno. Nebo se nám nechtělo stavět to druhé? Kdo ví :-)

K večeru jsme nasbírali nějaké dříví a zapálili oheň (ještě ne slavnostní), postupně přijížděli další členové a členové, a večer v družném hovoru přešel v noc. To nadešla chvíle pro noční hru, na kterou se vydalo celkem 10 dobrodruhů, kteří si s sebou mohli vzít jen oblečení, jídlo a láhev na vodu. Se zavazanýma očima a držíce se za ruce

jsem byl veden nějaký čas cestou necestou, polem nepolem, jen ten malotraktor chyběl :-)

Ale místo něj jsme si užili pořádného křoví a roští, čerstvě zoraného pole a také pole s kukuřicí. Poté jsme po trochu zdlouhavém čekání byli nacpáni do auta a rozvezeni po okolí (ne zrovna blízce), kde jsme byli jednotlivě vysazeni s úkolem vrátit se na tábořiště. Jelikož rozvoz probíhal postupně, když naše poslední skupinka nakládána, vraceli se již jiní zpět. Neznám zážitky všech, ale mně úplně ten můj. Po sundání šátku z očí jsem se viděl jen les a les. Začátek se ale vydařil, protože jsem se docela rychle na lesní cestu a pak i na asfaltku. Dál ale bylo zajímavější. Vydal jsem se po asfaltce za světlem do nejbližší vesnice. Na ceduli stálo Rozstání, to mi zas tak moc neříkalo, lepší byla cedula s nápisem Olomoucký kraj... :-)) Trochu jsem se zděsil, hodiny na kostelní věži ukazovaly čtvrt na čtyři a podle situační mapky IDS JMK jsem zjistil, že jsem docela daleko, v tom mě utvrdila i cedula Blansko 20km. Zvolil jsem první postupný cíl Lipovec. Jenže někde se stala chyba a já místo do Lipovce došel do osady Lipovec-Marianín, kde bylo všeho všudy 10 domků a 2 psi.

zpět
byla
stačil
kolem
dostal
už to
tedy

No nic, jdu dál, bez ponětí kam. Přicházím do další vesnice Kulířov, kde před hospodou svítí do tmy telefonní budka a mě napadá, zdalipak se ve Zlatých stránkách nevyskytuje náhodou nějaká mapka. Jo, byla tam, tak jsem si ji s dovolením (svým) půjčil a podle ní zamířil do Jedovnice. Zde již po šesté ranní začíná svítat a konečně se dostávám k první pořádné turistické mapě, podle níž volím zbývající cestu zpět na tábořiště. Tam dorážím před osmou hodinou, kdy jiní již vstávají, ulehám na chvíli do spacáku a nechávám sušit promočené boty. Mám v nohách asi 20-25km.

Dlouho jsem si ale nepospal, v deset jsem nucen opustit lože a tak se s ostatními výsadbáři dělíme o své zážitky. Pobavilo mě především vysazení Hyňase ve vojenském prostoru či Ježkův stop s Jantarem. Když budete chtít, jistě Vám povypráví :-)

To už se naráží bečka kofoly a rozbíhá se turnaj v ringu, kde o vítězství urputně bojuje 7 tříčlenných družstev. Po obědě přichází Stopařova matematicko-běhací hra s lístečkama rozházenýma na louce.

Následně začínají Adamováci připravovat svůj slavnostní oheň a zbylá část účastníků se jde podívat pod vedením Jestli na legendární tábořiště U tří smrků a okoupat se do nedalekého rybníka. Po návratu pomáháme s chystáním ohně, tma útočí brzy a tak spěcháme. Co čert (nebo Dábel? :-)) nechtěl, poslednímu kácenému stromu se nechce dolů. Tak začíná více než hodinový boj, který končí až

po třetím podřezání už úplně za tmy. To již se staví velká 14-tipatrová slavnostní hranice nahore s malou dvoupatrovou hraničkou. Po finálních přípravách a úpravách již nic nebrání tomu, aby výroční oheň vzplál. Čtyři ohnivci s fakulemi zapalují hranici, do okolních lesů se rozléhá zpěv dvou úvodních písniček, palivec Bant se ujímá ohně, Čáp se Zásuvkou zase slova. Vypráví nám o historii i současnosti svých klubů. Po vážnějším a slavnostnějším úvodu přichází vyhlášení výsledků všech her a rozpoutává se tříkolový boj o nejrychlejšího jedlíka rohlíků, tím se stává Hyňas. Po otevření kruhu tabu někteří postupně míří do svých spacáků, jiní zpívají a vypráví až do rána. Já po minulé prochozené noci ulehám též dřív, proto nemůžu popsat přesný děj u nočního ohně.

Neděle je dnem odjezdu, zpracováváme včerejší "večerní" strom, bouráme, balíme, uklízíme... K pozdnějšímu obědu vaříme vetřelce, ke kterým jsme se pro nedostatek kypřícího prášku, cukru i času dostali až nyní.

Už zbývá jen loučení a rozjezd zpátky do svých domovů. Co napsat závěrem? Sešlo se nás 30 až 40 lidíček, někteří jsme na Orohni strávili celou dobu, jiní se přijeli podívat jen na den, další na pár hodin. Myslím, že ale nikdo své účasti nelituje, protože já tuto akci hodnotím jako velmi zdařilou a těším se zase za rok ahoj!

Zandt

Od tohoto čísla vám přinášíme stínadelský příběh na pokračování, jeho autorem je Maxwilien z Trutnova.

Z A H R A D Y (část 1)

Tu noc bylo ve Stínadlech klidno. Vont Jiří Mylník a jeho sedm kumpánů se právě blížili k zahradě Kapucínského kláštera v Zálušní ulici pod Špitálkou - v odlehlé východní části Stínadel plné podobných starých zahrad, kostelů i ojedinělých hrobů, samozřejmě i spousty záhad. Vontové šli rychlým svižným krokem, nesli s sebou mnoho věcí, zřejmě neměli v úmyslu, aby je někdo viděl. Došli až k Uhelnému trhu, odkud zamířili Kropenatkou podél spodní zdi zahrady kláštera. Zdi zde byly vysoké, Vontové zašli ke skalnímu výběžku skrývajícimu se ve slepé uličce, ohlídli se, zda nikdo nejde po ulici a zmizeli za rohem. Po tenkém laně, důkladně a nenápadně zavěšeném u zdi, hbitě vylezli přes zdi do zahrady. Bylo vidět, že tuto cestu neabsolvují poprvé, přesto působila značně nervózně. Spoustu věcí, které nesli s sebou, hodili přes zeď už napřed, zacházeli s nimi s velkou úctou a obdivem.

Když byli za zahradní zdí, ještě se několikrát ujistňovali, že tam nikdo není. Došli do nejzašlejšího koutu zahrady, vše zde bylo staré a zarostlé. Stát, tady je to, zastavil ostatní Jirka Mylník a ukázal na velký mohutný strom tyčící se u zdi zahrady, obrostlý plevelem a mechem. Vyndali malé polní lopatky a začali hrabat na určitém místě, stále se ohlíželi a byli nervózní. Když vyhrabali dostatečně velkou jámu, opatrně do ní naskládali ony předměty, byli to vontské kroniky, celé stovky let historie Stínadel pečlivě zabalené ve voskových obalech. Předměty a relikvie symbolizující různé spolky a staré stínadelské doby. Když vše pečlivě dali do jámy, začali ji zahrabávat. Nikdo zde nechtěl tak cenné předměty nechat, ale byla už taková doba. Museli je zasypat a uchovat je pro budoucí Vonty.

Celé místo pečlivě zahladili a nezanechali po sobě téměř žádné stopy, stále čekali, že někdo přijde, ještě jednou se proto přesvědčili, že je vše v pořádku a potom se co nejrychleji vrátili na ulici. Bylo to právě včas, hned za rohem Kropenatky potkali očekávaný přepad, teď už jim bylo vše jedno, jen nikdo nesmí promluvit, nikdo nesmí vyrazit kam vše schovali! Deset Vontů ze sdružení Černého Pavouka šlo od dolní části Kropenatky a dalších osm Vontů z druhé strany. Byla to jasná přesila, ale hoši z Kapucínu byli obratní a rychlí a v těchto končinách se vyznali. Teď začal velký boj, rozhodovala každá vteřina

...pokračování příště...

Maxwilien

Březové lístky a Pyramida Bobří stopy

Dobře si na ten večer před čtyřmi lety pamatuji. Stál jsem v kruhu kamarádů u slavnostního ohně a krátce po jeho zapálení to přišlo. Čáp začal najednou mluvit o tom, co všechno jsem udělal – že vedu několik let klub Bobří stopy, píšu vlastní časopisek, vydávám kartičky apod. Nebylo mi úplně jasné, proč to vlastně dělá. O to více jsem pak byl překvapen, když domluvil: „...za tohle všechno a mnoho dalšího ti udělujeme první zelený stupeň březového lístku.“ Stál jsem jako opařený. Splnil se mi dávný sen. Odznáček ve tvaru malého lístku břízy jsem jen párkrát viděl u vedoucích několika oddílů a lidí ze svého okolí, o kterých jsem věděl, že ho jistě vlastní, bych spočítal na prstech jedné ruky. Byla to věc spíš mýtická než skutečná, stejně jako jejich tvůrce Jan Šimáně – Galén. Dnes už vím, že se jednalo o jeden z největších dnů mého života. To, že někdo ocenil to, čemu jsem věnoval takřka veškerý volný čas, pro mne znamenalo strašně mnoho. Vlilo mi to novou chuť do žil...

Tak trochu netradičně začínám první ze série článků o fenoménu většiny dětských organizací – skautů, pionýrů, klubů, tomíků, brontosaurů a dalších a dalších.

Bříza byla odedávna symbolem táborníků. Její kůra hoří i za deště, ze dřeva se vyrábějí camrátká, bílá barva jejího kmene je barvou ušlechtilosti a tvar listu není nepodoben srdci. Snad i proto se březový list stal před čtyřiceti lety symbolem (nebojím se říci) nejvýznamnějšího ocenění, jakého se vám může dostat. Že se udílení březových lístků (dále jen BL) v průběhu dalších let v takovém měřítku tolik rozroste, nemohli tvůrci v té době vědět, ale o historii BL si povíme snad jindy. Důležitější je vědět, čím je BL vlastně tak významný.

Co je březový lístek?

Především ocenění za »práci« s mládeží. Mohou ho získat vedoucí klubů a oddílů, pedagogové, vychovatelé, představitelé dětských organizací, ale první stupeň BL může být udělen i nejaktivnějším členům klubů nebo oddílů, kteří se částečně podílejí na přípravě programu a svým jednáním udržují jeho snadný chod. Nezáleží na věku, jde o vyjádření toho, že tví kamarádi o tvé činnosti vědí a váží si jí. Symbolem BL je pak kovový odznáček vyvedený v barvě příslušného stupně.

Stupně a pyramida BL

Každý, komu je BL udělen, stává se Barva odznaku, vyjadřující hodnotu se v této hře dostal. Symbolem VPH je Egypt (aně) a cílem každého nositele BL je důvodu je pyramida rozdělena na 12 nachází úplně dole, nad ním následuje dále, až k 12. zlatému stupni. Sem však zlatého stupně byl i Jaroslav Foglar. VPH

Každý kolektiv (který obvykle zahrnuje BL, si zpravidla časem založí svoji nositelé (příkladem je i naše Pyramida stará člověk, zvaný **strážce pyramidy**. udělovacích listin (viz níže) a průběžně celostátní pyramidy, který sestavuje nositele BL.

Stupně BL

1. Zelený
2. Světle modrý
3. Tmavě modrý
4. Žlutý
5. Červený
6. Karmínový
7. Bílý
8. Šedý
9. Černý
10. Bronzový
11. Stříbrný
12. Zlatý

součástí **Velké pedagogické hry** (VPH). (stupeň) BL pak ukazuje, jak daleko jsi pyramida /taková, jaké stavěli staří vystoupit až na její vrchol. Z tohoto stupňů. Nejnížší zelený stupeň se bleděmodrý, za ním tmavomodrý a tak dojdou nemnozí. Jedním y nositelů je hrou na celý život...

několik klubů a oddílů), kde se udělují pyramidu, kde jsou evidováni všichni Bobří stopy). O tuto pyramidu se pak Ten zajišťuje distribuci odznaků a zasílá seznam nových přírůstků strážci obrovskou pyramidu, zahrnující všechny

Udělování BL

Každý, komu je udělen BL jakéhokoliv stupně, se sám stává potenciálním udělovatelem. Může navrhnout, kohokoliv uzná za vhodné, pro další stupeň – v tom případě požádá strážce své pyramidy o udělovací listinu a odznak – anebo se komukoliv na již existující listinu podepsat. Číslo stupně totiž určuje podpisovou sílu nositele (například nositel žlutého stupně BL má podpisovou sílu 4). Ta je velmi důležitá, protože chceme-li někomu udělit nový stupeň BL, musíme součtem podpisových sil udělovatelů podepsaných na udělovací listině minimálně vyrovnat desetinásobek udělovaného stupně. Může se to zdát trochu složité, takže si uveďme příklad:

Honzu (podpisová síla 1) napadne, že by si vedoucí jeho družiny Vlk zasloužil udělení 2. bleděmodrého stupně. Vedoucí jejich oddílu Broňa (podpisová síla 6) s tímto nápadem souhlasí a přesvědčí Jirku (podpisová síla 2), aby se také stal navrhovatelem. Nyní již máme tři navrhovatele (proč je to důležité se dozvíme níže) a součet podpisové síly je nyní 8 (1+6+2). Tito tři požádají strážce své pyramidy Lišáka (7) o odznak a kopii udělovací listiny (pokud si ji sami nevyrobí). Protože Lišák ví, co Vlk pro svoji družinu znamená a zná jeho aktivní působení, podepíše se na listinu také. Součet podpisové síly je nyní 16 (1+6+2+7). To je však stále málo, neboť Vlk má získat 2. stupeň a to vyžaduje součet sil alespoň 20 (2·10). Nicméně v oddíle má 7 nejaktivnějších členů prvního stupně BL a 6 z nich s udělením souhlasí a podepíše se na udělovací listinu. Nyní je podpisová síla na listině dokonce 22 (1+6+2+7+1+1+1+1+1+1) a tudíž ji navrhovatelé na příštím oddílovém ohni Vlkovi i s odznakem předají.

Na uvedeném příkladu jsme si mohli povšimnout několika dalších pravidel, o kterých jsme dosud nemluvili. Při udělování je nutné, aby existovali tři navrhovatelé, kteří se shodnou, že přišel čas, aby dotyčný postoupil na vyšší stupeň BL. Navrhovatelé potom shánějí další podpisy a listinu, kterou nakonec předají. Z toho je zřejmé, že pro udělení BL jsou nutné nejméně tři podpisy. Dalším důležitým pravidlem je právo nositele odmítnout podepsat se na listinu člověka, o němž není přesvědčen, že si vyšší stupeň BL zaslouží, například protože ho dostatečně nezná.

Přeskok je tolerován pouze v případě prvního stupně BL a i to jen za zcela výjimečných okolností. Znamená to, že chceme-li kupříkladu někomu udělit pátý stupeň BL, je nejprve nutné, aby již měl stupeň čtvrtý. Každý musí zkrátka v pyramidě zdolávat stupeň za stupněm. Sem patří i doporučení, které říká, že mezi udělením dvou stupňů by mělo být rozmezí alespoň jeden rok. A co jsou to ty výjimečné okolnosti? Druhý stupeň je možné udělit člověku, který dlouhodobě působí v dětské organizaci a podle udělovatelů by si byl již dávno zasloužil první stupeň, leč nebyl nikdo, kdo by mu ho udělil. I tento přeskok však je vzácný, neboť jím zbavujeme dotyčného práva hrát VPH od začátku.

Udělování březového lístku by mělo mít slavnostní atmosféru. Děje se zpravidla na nějakém významném podniku klubu (táborový oheň, vánoční nadílka,...) či organizace (klubovní setkání, tábory,...). Udělovatelé by měli osvětlit, za jaké zásluhy je BL předáván.

Pyramida Bobří stopy

I SPJF má svoji pyramidu březových lístků, která eviduje velkou část klubařů v celé republice. Toto je zvláště důležitá informace, pokud:

- Jste již nositeli BL, ale pod žádnou pyramidu nepatříte, v tom případě se můžete přidat k Pyramidě Bobří stopy, čímž si usnadníte shánění odznaků, příp. udělovacích listin. Stačí napsat na níže uvedenou adresu.
- Chtěli byste někomu ze svého okolí udělit BL, ale nemáte dostatečnou podpisovou sílu ve svém okolí, anebo jej ani nemůžete navrhnout, protože nejste nositeli. V tom případě můžete také napsat strážci Pyramidy Bobří stopy. Pokud prokážete (a stovkař bude souhlasit), že je ve vašem klubu či oddíle někdo, kdo by si zasloužil udělení BL, strážce pyramidy se může pokusit podpisovou sílu zajistit.

Adresa strážce Pyramidy Bobří stopy

Petr Kuběnský – Čiki (3)
Kurská 4
625 00 Brno
cikous1@centrum.cz

Čiki

Ahoj kamarádi!

- Redakce Klubovního Hlasatele vás vítá v novém roce 2006! ☺
- Tentokrát má Klubovní hlasatel trošku větší zpoždění než je obvyklé. Je to způsobené tím, že jeho výrobu jsem převzala hlavně já a nějakou dobu mi trvalo, než jsem se pořádně skamarádila s veškerou počítačovou technikou nutnou právě k výrobě Hlasatele ☺. Tak vás prosím, buďte k tomuto číslu shovívaví a já vám za to slíbím, že na svých počítačových dovednostech budu pracovat ☺!
- A co vás v tomto čeká? Můžete se těšit obvyklou klubovní stránku, kde si počtete v hlášeních ostatních klubů a třeba se i inspirujete k zajímavé činnosti ☺.
- Také rubrika reportáže z akcí je v tomto čísle spojená s kluby. Dva známé kluby KBS – Orion a Eridan z Adamova totiž v září slavily své výročí a co se všechno seběhlo a jak to nakonec dopadlo, to jsi jistě rádi přečtete ☺.
- Dozvíte se, co to jsou to březové lístky a co s nimi můžete dělat, zkrátka kompletní info.
- Určitě vás nemine tradiční sms-anketa a tentokrát i s novou novější a úplně nejnovější novinkou! SMS anketa se od tohoto čísla bude skládat ze dvou částí, můžete si vybrat, na kterou odpovíte, klidně na obě! ☺ Kromě tradiční klubovní otázky vás čeká totiž spousta legrace u fotky s bublinou ☺. Kolik legrace, to záleží jen na vás a vašich nápadech.
- Můžete se zapojit do nové a napínavé dlouhodobé hry pro kluby – Labyrint Temného kouzelníka
- Další novinkou je příběh na pokračování z tajuplného stínadelského prostředí
- A víte, kde se vzal a poprvé objevil známý foglarovsko-vontský žlutý kvítek? A čeho je symbolem? Ne? Tak to si přečtěte další článek.
- Na jaře se chystá pokračování úspěšné akce z loňska - Asterion 2, buďte ve střehu! Aby vám nic neuniklo, raději si o tom přečtěte a dozvíte se více.
- A samozřejmě vás nemine KOMIKS! Tentokrát úplně nová a bezkonkurenční grafika, nápaditost a tak dále ☺.

Příjemné čtení vám přeje redakce! ☺

Klubovní hlasatel – zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře. Číslo 1 vyšlo 12.1.2006. Redakce Adéla Vozechová – Bublina (dala do kupy), Jiří Kalina – Čáp (zkritizoval a korigoval), Hynek Cígler – Hyňas (pro toto číslo neudělal zloha nic), Vojtěch Hanuš (počmáral zadní stranu). Ilustrace Vladimír Schmid – Stopař (pěkně Láďo) . Vydává Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt. schr. 245 Brno 658 45 spjf@volny.cz www.spjf.cz. Pro kluby zdarma. Sestaveno v Brně, tiskne a rozšiřuje SPJF.

Asterion 2: Soumrak starých bohů

Film a další novinky...

Meč se zaleskl v záři zapadajícího slunce. Svítlo slabě. Jen bohové vědí, zda to bylo vinou postupujícího podzimu, nebo byl Aurionův kotouč zastíněn mocí něčeho zlověstného, co právě nadchází. Ušlechtilá Gorova tvář ztvrdla při pohledu na přicházející postavu. Nadpozemsky krásné vtělení Nandangawy kráčelo na místo dohodnutého souboje. Několik kroků před Rytířem se zastavila a když spatřila jeho soustředěný, mírný pohled, posměšně se ušklíbala. Beze slova se postavila do šermířského střehu. Její kord by vypadal proti mohutnému meči jejího protějšku až nemístně směšně, nebýt jisté ruky, která ho držela. Levou paží s dýkou skryla za záda. Chvilí se vyčkávavě pozorovali a pak z ničeho nic vystřelil hrot zbraně temné bohyně vstříc Gorově hrudi. Bitva začala...

Stejně jako loni, i letos by měla být před Vánoci hotová netradiční pozvánka na druhý ročník srazu klubařů, stopařů a dalších lidiček z Bobří stopy Asterion – a tou je film, který pro vás team Asterionu připravil. Ten letošní se bude, jak tušíte, motat okolo boje v božské sféře. Popis jednotlivých bohů (bude se to hodit při výběru postavy pro hru) i s fotkami naleznete na www.kluby.adam.cz

Projekce se uskuteční:

Brno - 25. 1. 2006 v 17:00 ve volnočasovém centru SPJF Bedna (před přednáškou Irsko: Zelený drahokam – informace viz. zóna Bedna na stránkách iklubovny)

Třebíč - 27. 1. 2006 v Domečku (viz. stránky trebičské pobočky SPJF www.halahoj.cz)

Pokud nenajdete cestu kolem, neděste se. Promítání nebude poslední. V Brně by například mělo proběhnout ještě minimálně jedno při větší akci 18. 2. Budeme vás o tom dále informovat. Navíc, časem plánujeme vydat oba filmy i s bonusy (fotogalerie, ...) v luxusní edici na DVD. Ale to je zatím hudba budoucnosti.

Ted' to nejdůležitější. Co vás ve filmu čeká? Staří i noví hrdinové, velkolepé akční scény, sličné dívky, vášně, romantika, souboje mezi bohy i smrtelníky, zázraky, vítězství i prohry, udatnost a rozšiřující se temnota. Setkáte se i s některými starými známými z loňska: Tien, Mortusem, Alwarinem, Iandži, ...

Čiki

Dobrodružná hra pro kluky a holky

Labyrint

Temného kouzelníka

Labyrint Temného kouzelníka

Vydejte se na dobrodružnou cestu bludištěm, až k hradu Temného kouzelníka. Nejde o jen tak ledajakou hru. Cestu plnou překážek zvládne jen opravdu správná parta odvážných a schopných kluků a holek. Ke vstupu do čarodějova hradu, do kterého se dostanou jen ti nejlepší, budete potřebovat 7 klíčů, které naleznete někde v labyrintu chodeb a skal v okolí hradu.

Jak se bude hrát?

V každém čísle Mých 1. novin najdete zadání úkolů, které budete plnit. Za splnění úkolů dostanete určitý počet kroků, které využijete pro vaši cestu na mapě labyrintu. Cestu musíte volit tak, abyste prošli všemi místy, kde se nalézají klíče. Na této stránce naleznete každý měsíc nápovědu, podle níž můžete předem zjistit umístění jednotlivých klíčů.

Hrát můžete buď formou dopisů, ve kterých budete psát o tom, jak se vám dařilo plnit úkoly nebo můžete odpovídat a hrát prostřednictvím internetu.

Jak se do hry přihlásit?

Hra není určena jednotlivcům. Musíte se dát dohromady alespoň tři, aby vaše výprava byla dostatečně silná. Pokud již máte klub z dřívějšíka, nemáte co řešit, pokud ještě klub nemáš, tak se domluv s kamarády ve škole nebo v ulici, kde bydlíš a klub si založte.

Přihlásit se můžete buď dopisem, který pošlete na adresu Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt. Schránka 245, 658 45 Brno (na obálku napište heslo KLUBY), nebo na internetové stránce www.iklubovna.cz, kde hru najdete. Spolu s přihláškou můžete poslat už i depeši od vaší výpravy se zprávami o plnění úkolů prvních dvou klíčů. Hned po přihlášení získáte mapu labyrintu s hradem Temného kouzelníka a podrobná pravidla hry.

O co se hraje?

Na nejlepší týmy čeká samozřejmě spousta cen jako jsou například zajímavé knihy nebo počítačové hry. Vrcholem hry však bude především závěrečné finále, kde se ti nejlepší setkají přímo s Temným kouzelníkem. HRA ZAČÍNÁ 20. ledna 2006

Jednou z podmínek pro hraní Labyrintu je mít vlastní klub, který je řádně přihlášen u SPJF (přihlásit se můžete i prostřednictvím stránek www.iklubovna.cz).

Číslované kartičky

Ahoj kamarádi, chcete se podílet na tvorbě největší sbírky klubářských číslovaných lístků na světě?

Věc je víc než jednoduchá. Každý z vás (ať už jste či nejste členy nějakého klubu) může vyrobit a poslat na adresu našeho sdružení libovolný počet číslovaných lístků (podobných, jaké využíval při hrách se svým oddílem i Jaroslav Foglar), splňujících následující podmínky:

- Formát lístku 5 cm krát 6,5 cm.
- Materiál tvrdý papír (karton).
- Z přední strany může být libovolná ilustrace.
- Zezadu pak jméno (přezdívka) autora, datum výroby a případně jméno klubu, z něhož pochází.

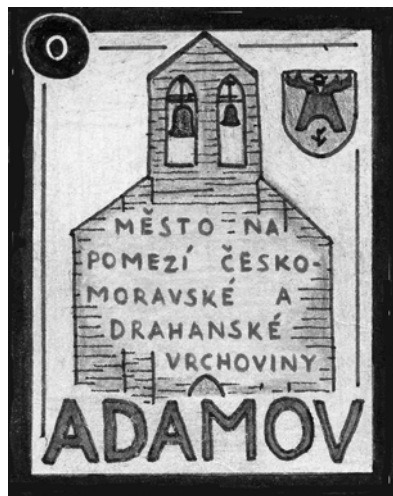
Fantazii se meze nekladou, proto můžete na lístečky, které nám pošlete nakreslit a napsat téměř cokoliv – věnujte kartičku svému kamarádovi a zvětčte jej, udělejte reklamu své obci, oblíbené hře nebo domácímu miláčkovi. Kartičky mohou představovat knihy od spisovatelů, které máte rádi, nebo být prostě jenom pěknou grafickou hříčkou. Můžete také využít plochu pro důležitá sdělení, která chcete vzkázat ostatním, vždycky by ale měla být přední strana číslovaného lístku na pohled alespoň trochu přívětivá ☺.

Všechny číslované lístky, které dojdou na naši adresu pak dáme dohromady a postupně očíslováme. Se sbírkou se budete moci setkávat na akcích SPJF, jako jsou tábory, setkání a podobně, kde budeme všechny používat k různým hrám a soutěžím, nebo prostě jenom »pro okrasu«.

Můžete si vyrobit také své vlastní klubovní číslované lístky, které nám nepošlete a používat je při různých hrách. Na výpravě může vedoucí vzít všechny číslované lístky, vyrazit napřed a poschovávat je podél cesty. Ostatní vyráží po určité době, jdou společně po cestě (nikdo nesmí jít napřed či pozadu) a každý se snaží spatřit a »ukořistit« co nejvíce lístků pro sebe. Vedoucí čeká na konci trasy a zvítězí ten, kdo našel číslovaných lístků nejvíce. V jiných hrách poslouží dobře jako životy nebo platidlo, apod.

Samozřejmě se s časem některé lístky ztratí, naopak ale je možné neustále vytvářet nové, a tak se naše společná sbírka, stejně jako ta vaše klubovní stávají živým organizmem, který nikdy nezůstává stejným,

stále se zmenšuje, ale na druhé straně zase roste, přetváří se a mění. Pro nováčky v klubu může být potom zajímavé, když najdou v budoucnu lístek svého předchůdce, který třeba již z klubu před léty odešel a jeho jméno je známo pouze z »klubovních legend«, stejně jako může být taková kartička hezkou vzpomínkou pro starší klubaře.

Dobрым tipem je lístky polepit z obou stran izolepou, zabráníte tak jejich zničení např. ve vlhké trávě či za deště, což je důležité zejména, pokud jsou kresleny fixkami či vodovkami. V některých městech vám v kopírovacích centrech a podobných provozovnách za drobnou částku mohou kartičky zalaminovat do průhledné plastové fólie, čímž se stávají naprosto nesmrtelnými ☺

Čáp

A něco úsměvného na závěr

Malá ukázka z pestré palety nových sběratelských kartiček Rolfoviček
☺ Kompletní zatím dvě série si můžete prohlédnout v eStopě na klubovně (www.iklubovna.cz).

